

αὐτὸν ν' ἀποδείξῃ ὅτι ποιητὴς δὲν συνεπάγεται καὶ καλλι-
βιομήχανον, — τὸ τοιοῦτο δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃ ἀνάγκη
περαιτέρω ἀποδείξεως.

Ὁ κ. Κλῆς εἶνε ἀπλούστατα ὠδοποιός. Οὐδὲν ἔργον ἐ-
τενὲς εἶτε δράμα, εἶτε ἔπος ἐδημοσίευσε. Μεταξὺ τῶν κα-
λίστων ὠδῶν τοῦ ἐὰν ἐξαιρεθῇ («ὁ ζῦθος»), εἶνε ἡ «Τί θελῶ
ὁ ἐργάτης», «Τὸ ἐλάττωμά μου», «Ἡλιθιος», «Ἐλευ-
εῖς τοὺς ἀνθρακεῖς», «Τὰ νέα ὑποδήματα», «Ἀδύνατος»,
«Τὸ συμπόσιον», «Ἡ κόρη τοῦ ἐργάτου», καὶ «Ἡ κοίτη
προσευχή». Ἐν σχέσει πρὸς τὸν τελευταῖον τίτλον δύναται
μεθὰ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ κ. Κλῆς εἶνε Νεοκαθολικός.
Ἴσως τὸ κάλλιστον τῶν ἀνωτέρω ποιημάτων εἶνε ὁ «Ἡλι-
θιος», ἀριστοῦργημα λεπτοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἀστείμου.

Ἡ τελευταία πλήρης ἔκδοσις τῶν ἔργων τοῦ Ἀντωνίου
Κλῆς ἐγένετο τῷ 1866 ἐν Βρυξέλλαις.

ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ἢ

ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. ΣΤ'. σελ. 186).

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Δ'.

Διερχόμενοι τὴν Γαλλίαν ὑπὸ ψευδώνυμον ὁ Ἰερώνυμος καὶ
Ἄντουανέττα ἔφθασαν ὡς κάλλιον ἠδύνατο εἰς Καλαί, ὅθεν
ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου ἀπέβησαν εἰς Δούβρην καὶ ἐκεῖθεν διὰ
λεωφόρου ἔφθασαν εἰς Λονδίνον, ὅπου ἐνοκίασαν δωμάτια ἐν
συνοικίᾳ Πέμλικον. Αἱ δαπάναι τοῦ ταξειδίου τούτου κατη-
λώσαν σχεδὸν ὅλα τὰ χρήματα, ἅπερ ὁ Ἰερώνυμος ἠδυνήθη
συναξῆ ἐν οὕτω βραχεῖ διαστήματι χρόνου· ἐπειδὴ δὲ ἦτο βεβ-
ότατος ὅτι πᾶσα ἐκ Γαλλίας χρηματικὴ προσόδου ἀποστ-
ῆτο ἐκτὸς σκέψεως ἀμέσως ἐπελήφθη εἰς εὐρεσιν μέσων δι' ὧν
συντηρηθῶσιν.